

— Μὴ πιστεύετε εἰς ἐκεῖνον, ὅστις λέγει ὅτι δὲν φοβεῖται τὰς σφαῖρας καὶ τὰς βόμβας. Ἀλλ' ἐπίσης μὴ πιστεύετε καὶ εἰς τὴν ἀνανδρίαν. Δὲν δύναται τις νὰ φοβῆται ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης, ἐν μέσῳ τῶν συντρόφων του, τὴν χεῖρα ἔχων ἐπὶ τοῦ ὅπλου καὶ ἀναπνέων τὴν ὁσμὴν τῆς πυρίτιδος.

Φεῦ! ἐν τῷ κολοφῶνι τοῦ Θράμβου του, ὁ μεγαλοπρεπὴς Τσερτοκόνσκη; εἰ δὲ πίπτειντα ἐκ τῶν νεφῶν, ἦτοι ἐκ τῆς Πετροπούλεως, τὸν νέον σκαιοφόρον, καὶ ἡ κατεκτητικὴ φαιδρότης του μετεβλήθη εἰς δυστροφίαν συνωμότητος.

Τὴν ἐμπέραν ἐκείνην-εἰ, ἐν αὐτῇ τῇ τραπέζῃ τοῦ τείους, βατανίζόμενος ὑπὸ τῆς ιδέας τῆς δυστυχίας του, δὲν εὗρισκεν ἐν τῷ πνεύματί του οὐδεμίαν τῶν ὁραίων ἐκείνων κενολογιῶν, αἵτινες σπινθηροβολοῦσιν ἐν τῇ συναναστροφῇ, ὡς τὰ ξύλα ἐν τῇ ἐστίᾳ κατὰ τὸ φθινόπορον.

Ἐν τῇ λύτῃ αὐτοῦ, ἐπαύτατο ἐπὶ τέλους παρατηρῶν τὸν σκαιοφόρον καὶ τὴν πριγγίπησησάν, καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν συνταγματάρχην ἤρξατο διεγούμενος γεγωνυῖα τῇ φωνῇ, λαμβάνων πάντοτε ἀφορμὴν ἐκ τοῦ γιαταγάνιου, πῶς ἐν Κρασνὴ ἠγόρασε κυρτὸν ἐγχειρίδιον, ὅπερ εἶχε φέρει ἐκ Καίρου γάλλος στρατηγός. Εἶτα εἰσῆλθεν εἰς τὰς μεγαλητέρας λεπτομερείας, ὅπως ἐξηγήσῃ εἰς τοὺς προσηνεῖς ἀκροατάς του πῶς οἱ Μαμελούκοι καὶ οἱ Κερκασοὶ βυθίζουσι τὸ ἐγχειρίδιον εἰς τὸ ἔδαφος τὸ πυροδόχον στηρίζοντες ἐπὶ τῇ λαβῇ, πυροβολοῦσι μετὰ καταπληκτικῆς ἀκριβείας. Ἀλλ' οἱ λόγοι του ἐφαίνοντο πράγματι πίπτοντες εἰς τὸ κενόν, ἰντὶ νὰ προσβάλωσι τὸν σκοπόν, ὡς αἱ σφαῖραι τῶν Μαμελούκων.

Ἡ πριγγίπησησά οὐδόλως ἐσκεπτετο περὶ τοῦ γιαταγάνιου. Ὁ Ἀλέξανδρος ἀπεδίωκε κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰς αὐτὴν τὸ ἀνωφελές τοῦ τείους ἐν τῇ ἐξοχῇ. Ζήτημα ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων!

— Γελᾶτε ὅσον θελετε, ἔλεγε ζωκρῶς ὁ νέος. Ἐγὼ ἐπιμένω ὑποστηρίζων ὅτι τὸ τέιον εἶναι ἀσήμαντος εὐχαρίστησις τὸ θέρος παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ. Τὸ τέιον εἶναι καλὸν εἰς τὰς πόλεις τὸν χειμῶνα. Πρῶτον, οὐδὲν εἶναι τόσο μισητόν, ὡς τὸ τέιον ὑπὸ τὸν αἴθριον οὐρανόν. Τὸ φῶς τῶν κηρίων παρέχει αὐτῷ θαυμασίον θέλητρον. Μόνον μετὰ παράστασιν τινα τοῦ Ἱταλικοῦ θεάτρου, περὶ τὴν ἐνδεκάτην τῆς νυκτός, ὅταν οἱ θεατρικοὶ δάκτυλοί σας θίγουν τὰ κόκκαλα κλειδοκυμβάλου τοῦ Ἑράρτ καὶ ἡ χιών πίπτει ἀφθονος ἐξω, τότε μόνον ἡδυνάμην νὰ αἰσθανθῶ τὸ ἀκταμάχητον θέλητρον τοῦ τείους.

— Τῇ ἀληθείᾳ, παρετήρησεν ἡ πο-

νηρὰ πριγγίπησησά, ἡ ἀπολογία αὐτῇ τοῦ χειμερινοῦ τείους ἤρξατο νὰ στιχομυθῇ εἰς Ἀλέξανδρινόν, γαλλικοῦς στίχους!

Εἶτα ἤρξατο ἐπαινοῦσα ὑπερβολικῶς τὸ ὑπὸ τὸν αἴθριον οὐρανὸν τέιον, παραπονουμένη διὰ τὰς ἐσπερίδας αἵτινες ἀρχίζουσιν ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν ἔχει τις τόσκηδρεξιν νὰ κοιμηθῇ. Ἐπὶ τέλους κατέκρινε πάσας τὰς συνηθείας τῆς πρωτευούσης καὶ ὠμίλησε λίαν ἐνθουσιωδῶς διὰ τὰς ἀφελεῖς ἐνοχλήσεις τῆς ἐξοχῆς.

Ὁ συνταγματάρχης Γουροσλῶρ ἐνόμισεν ὅτι ἦτο κατὰλληλος ἡ στιγμή, ὅπως ἐπέμειν εἰς τὴν συνομιλίαν ὑπὲρ τῆς Βεράτσικας.

— Βεβαίως, ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ, τὸ τέιον ἐν ὑπαίθρῳ εἶναι προτιμητέον τοῦ ἐν τῇ αἰθρῇ τείους. Οὐδὲν ὅμως ἐκέρδησε διὰ τῆς πολυηρᾶς αὐτοῦ ἐπιβεβαιώσεως. Ἐνῷ ἡ ἀργυρότης φωνῇ τῆς πριγγίπησησας ἀνεκίνησε τὰς ἀναμνήσεις τοῦ λυκαυγοῦς, τῶν μεμονωμένων Περιπάτων, τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς, οἱ ὀρθαλμοὶ τῆς ἐμειδίαν πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν τῆς φρουρᾶς, ἐν δὲ τῇ διανοίᾳ τῆς συνεστρέφοντο οἱ καλλωπισμοί, οἱ ἀδάμαντες, ὁ στρόβιλος, ἡ ὀρχήστρα τῶν χωρῶν καὶ τὰ θεατρικὰ θεάματα. Ἰδοὺ ὅτι δὲν ἡδυνήθη νὰ μαντεύσῃ ὁ συνταγματάρχης.

Ἰσταίῳ δὲ πάντοτε ὀρθιος, ἀκίνητος ὡς φρουρός, τὸ κατηραμένον γιαταγάνιον κρατῶν εἰς τὴν χεῖρα, ἀγνοῶν τίνι τρόπῳ ν' ἀπαλλαγῇ αὐτοῦ, καὶ ἀναγκαζόμενος νὰ προσποιῆται ὅτι τὸ παρατηρεῖ. Εἶτα ἐξαντλήσας ἅπαντα τὰ μέσα, ὅπως ἐπιδείξῃ ἀμεριμνησίαν, ἐστήριξε τὰς δύο ἀγκῶνας ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἔκαμπε τὸ ἀριστερὸν γόνυ, καὶ ἐθώπευε τὸ γένειόν του.

Ἡ ἔλλειψις αὐτῇ τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς ἀντεσταθμίζετο διὰ τῶν ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτοῦ σταυρῶν κατ' ἐπὶ τῶν ἐπισήμων τούτων συμβόλων τῶν ἐν Ῥωσσίᾳ εὐγενῶν καρδιῶν. Ἀλλὰ, φεῦ! οὔτε τὸ ὑπὸ τῆς πυρίτιδος κεκαυμένον πρόσωπόν του, οὔτε τὸ στήθος, οὔτινος ἕκαστος σταυρὸς ἐκάλυπτε καὶ ἐν τραῦμα, οὔτε ὁ ὥραϊος βαθμὸς τοῦ συνταγματάρχου ἤρξατο διὰ τὴν πριγγίπησησάν, ὅσον ἡ εὐήχος φωνὴ τοῦ σκαιοφόρου.

Αἰσθῆς ὁ Γουροσλῶρ ἐπλησίασε τὸν νέον ἀξιωματικόν.

— Καὶ ἐγὼ ἐπίσης, εἶπεν αὐτῷ, κατέχω πολὺ τιμὸν περίοπτον, κληρονομίαν τῶν προγόνων μου Στρελιτζῶν.

— Γιαταγάνιον; ἠρώτησεν ὁ Ἀλέξανδρος.

— Ὅχι· τουρκικὸν τσιμβούκιον, ἀπάντησε ψυχρῶς ὁ συνταγματάρχης.

Ἡ πριγγίπησησά ἐμειδίασεν, καὶ ἄ-

πασα ἡ συναναστροφὴ ἐνόμισεν ὅτι ἔχει καθήκον νὰ καγχάσῃ.

— Ὁμολογήσατε, συνταγματάρχα, ἐπανελάθεν ὁ υἱὸς τῆς Ναθαλίας, ὅτι καίτοι ἄπλοῦς σκαιοφόρος ἔχω τὸ καλλίτερον μέρος τῆς κληρονομίας. Τὸ γιαταγάνιον μου, χρονολογούμενον ἀπὸ τοῦ 1750, εἶναι προφανῶς ἀνώτερον τοῦ τουρκικοῦ τσιμπουκίου σου. Ποῖαν δὲ ἐνδοξὸν ἀνάμνησιν δύναται νὰ ἔχη τὸ τσιμβούκιον τοῦτο;

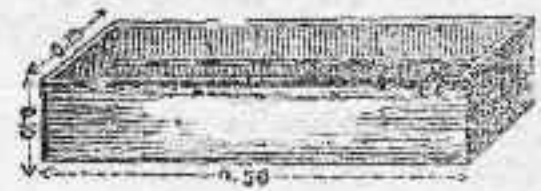
(Συνέχεια εἰς τὸ προεχθές.)

ΠΕΡΙ ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΙΑΣ

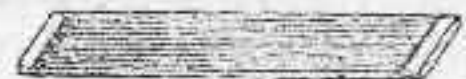
Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Ἐμφυχίας τῆς Ἐθικῆς Βιομηχανίας Σεβαστὴν Ἐπιτροπὴν.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐπιτυγχάνεται ἡ γονιμοποίησις τῶν ελευθέρων ὠν. Νῦν δὲ ἐξετίσωμεν τίνι τρόπῳ δυνάμεθα νὰ ἐπωδάσωμεν καὶ νὰ ἐκκολάψωμεν ταῦτα.

Ἐντὸς πηλίνου σκαφιδίου, ἐσωθεν γανωμένου καὶ φέραντος εἰς ὕψος μ. 0.04 ἄνω τοῦ πυθμένος σειρὰν πηλίνων στριγμάτων, ἔχοντος δὲ μήκος μ. 0.50, πλάτος 0.15 καὶ ὕψος 0.10 (Χημ. Β'), θέτομεν ἐσχάραν (Σχημ. Γ') συγκειμένην ἐξ ὑελίνων ράβδων, ὀλίγον ἀπ' ἄλ-

Σχημ. Β'.

Σχημ. Γ'.

λήλων ἀπεχουσῶν, τὰ ἅκρα τῶν ὁποίων εἶναι καλῶς προσηρμοσμένα ἐντὸς δύο τεμαχίων ξύλων. Ἐπὶ τῆς ἐσχάρας ταύτης θέτομεν μετὰ προσοχῆς τὰ πρὸς ἐκκόλαψιν ὡὰ, καὶ ἀπλοῦμεν αὐτὰ οὕτως ὥστε νὰ θίγωσιν, εἰ δυνατόν, ἀλλήλα (τὸ σκαφίδιον χωρεῖ περὶ τὰ 1,000—1,500 ὡὰ)· μετὰ τοῦτο δὲ πληροῦμεν μετὰ προσοχῆς καὶ βαθμικῶν τὸ σκαφίδιον δι' ὕδατος, λαμβανομένου ὅθεν οἱ γονεῖς τῶν γονιμοποιηθέντων ὠν, ἵνα ἡ θερμοκρασία αὐτῶν ᾖ κατάλληλος. Τὸ σκαφίδιον τοποθετεῖται εἰς μέρος μὴ προσβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ἵνα μὴ διευκολύνηται ἡ ἀνάπτυξις τῶν διατόμων, τῶν ἐπικυνδυνωδεστέρων ἐχθρῶν τῶν ὠν. Ἄνωθεν δ' αὐτοῦ τίθεται πίθος (ἢ ἕτερον ἀγγεῖον) πλήρες ὕδατος.

! Τὸ διάγραμμα ταῦτα ὁ Κοίτης ἐπιτυχῶς ἐνόμασε τὸ ὠίδιον τῶν ἰχθυοτρόφων.

καὶ φέρων πρὸς τὴν βᾶσιν μικροτάτην ὅπου, δι' ἧς τὸ ἐν ἄκρον τοῦ κάτωθι σκαφιδίου ὑδροδοτεῖται δι' ἀνεύρου πλὴν λεπτοτάτου νάματος. Ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ ἑτέρου τοῦ σκαφιδίου ὑπάρχει στόμιον, ὁμοίον τῶν τῶν κοινῶν πηλίνων καματιῶν, δι' οὗ τὸ πλεονάζον ὕδωρ ἐκρῖναι. Ὡς ὁ ἐλθουτρόφος προτίθει αἰνὰ ἐκκολλήσῃ πολλὰ χιλιάδης ὥων, θέτει κλιμακίδον πολλὰ τοιαῦτα σκαφιδία, ὥστε τὸ πλεονάζον ὕδωρ ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ πρώτου νὰ πίπτῃ ἐντός τοῦ δευτέρου καὶ εὐθὺς νὰ σχηματίζεται ῥεύμα ὕδατος διερχόμενον ἅπαντα τὰ σκαφιδία.

Τὸ σχέδιον τῶν σκαφιδίων τούτων καὶ ὁ τρόπος τῆς διευθέσεως αὐτῶν εἶνε ἐπινοήσεις τοῦ Couste, ταῦτα δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον μεταχειρίζονται μέχρι σήμερον, ὡς τὰ τελειότερα σύστημα καὶ τὰ πρακτικώτερα. Ἐκαστον τῶν σκαφιδίων τούτων τιμᾶται φράγκων εἰς 1 Δύναται ὁμοίως, νομίζω, νὰ κατασκευασθῶσιν ἐνταῦθα εὐθηνότερα.

Ἡ κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐπώας ἀπαιτούμενη ἐπιτήρησις τῶν ὥων εἶνε ἀπλουστάτη καὶ εὐκολωτάτη. Ὁ E. H. de Beaumont λέγει, ὅτι ἡ ἐπώσις καὶ ἐκκόλαψις πολλῶν χιλιάδων ὥων μόνον ἐπὶ 2—3 λεπτά τῆς ὥρας καθ' ἑκάστην τὴν ἀπσυχόλουν. Διὰ τὴν ἐπὶ 24 ὥρας ὑδροδοτήσιν πέντε σκαφιδίων 50 ὀκάδες ὕδατος ἐπαρκέσῃ. Τὸ ὕδωρ τίθεται ἐν τῷ ὑδροδοτήντι πίθῳ δις τῆς ἡμέρας (25 ὀκάδες τὸ πρωὶ καὶ 25 τὸ ἑσπέρας). Ἐννοεῖται ὅτι, ἂν δύναται τις νὰ ὑδροδοτῇ τὰ σκαφιδία διὰ νάματος διαχειτευομένου ἀπ' εὐθείας ἐκ τινος πηγῆς, εἶνε προτιμότερον. Ὁ ἰχθυοτρόφος πρέπει δις τοῦλάχιστον τῆς ἡμέρας νὰ ἐπισκεπτήται τὰ σκαφιδία καὶ ν' ἀφαιρῇ διὰ λαβίδας τὰ προσβεβλημένα ἀπ' ἀσθενείας ὡς, εὐκόλως διακρινόμενα ἐκ τῶν ἐπ' αὐτῶν λευκῶν κελίδων, νὰ ἐξάγῃ δι' ἀναρροφητήριον τὴν ὑποτάθυκην, τὰ διδύμα ἢ τὰ τεθνεῖτα ἰχθύδια, νὰ περιφέρῃ δ' ἐλαφρῶς ἐπὶ τῶν ὥων χροστῆρτι πλάτυν καὶ ἐκ λεπτοτάτων τριγῶν, ἵνα ἀπαρῶνται τὰ τυχόν ἐπὶ τῶν ὥων ἀναπτυχθέντα διάτομα.

Τὰ ἰχθύδια ἐξέρχονται τῶν ὥων, ἀφ' οὗ ταῦτα διατηρηθῶσιν ἐν τῷ ὕδατι τέσσαρας ἕως δέκα ἑβδομάδας, ἀναλόγως τοῦ γένους τῶν ἰχθύων καὶ τῆς θερμοκρασίας τῆς ἀτμοσφαιρῆς. Ὅταν πάντα τὰ ὡὰ ἐκκολληθῶσιν, εἶνε καλὸν νὰ μεταφέρωνται τὰ ἰχθύδια εἰς ἕτερον

σκαφιδίον καθαρὸν καὶ ἀνευ ἐσχάρων ἢ εἰς ἀγγεῖον εὐρύτερον, ἵνα οὕτως ἀπαλλαγῶσι τῶν ἐν τῷ πυθμένι ἐναπονεθέντων κεφύλων τῶν ὥων. Τὰ νεογνά γεννώμενα φέρουσιν ὑπὸ τὴν κοιλίαν μέρος τοῦ κεφάλου πλήρεις θρεπτικῆς οὐσίας, τοῦτο καλεῖται *omphalion* κόστις (*vé-sicule ombilicale*). Μέχρις οὗτοῦ ἡ κόστις αὐτῇ ἐκλειφθῇ, τὰ ἰχθύδια δὲ ἐχρυσιν ἀνάγκην ἄλλης τροφῆς. Εἰς τὰ ἀιτακτοειδῆ ἢ ὀμφάλια κόστις ἐκλείφεται δύο μῆνας μετὰ τὴν ἐκκόλαψιν. Ἡ περίοδος οὗτοῦ τῆς ζωῆς τῶν ἰχθύων εἶνε ἡ ἐπικινδυνωδέστερα· ὅθεν πολλὰ τούτων κατὰ τὴν ἐπαχὴν ταύτην διαφθείρονται. Πολλοὶ τῶν ἰχθυοτρόφων ἀπολύουσιν τὰ ἰχθύδια εἰς τὸ ὕδατα προτίθεται νὰ κλέψωσιν αὐτὰ, εὐθύς μετὰ τὴν ἐκκόλαψιν. Οἱ ἐμπειρότεροι ὁμοίως αὐτῶν συμβουλεύουσιν νὰ διατηρῶνται τὰ νεογνά ἐπὶ ἐν ἔτος ἐν τοῖς σκαφιδίοις ἢ ἐν εὐρύτεροις ἀγγείοις τρεφόμενα δι' ἐπὶ τούτῳ ἀναπτυσσομένων μικροτέρων ἰχθύων ἢ ἐντόμων, ἢ δ' ἐδρασμένου καὶ εἰς μικρότατα τεμάχια ὑποδυσκρένου ἱππεύου ἢ βοείου κρέατος.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς τεχνικῆς ἐπώας, ἐκκολλήσεως καὶ διευθέσεως τῶν ἰχθύων τῶν ἐλευθέρων ὡς φερόντων. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐπώσιν καὶ ἐκκόλαψιν τῶν γεννώντων ὡς συμπαγῆ, δὲν ἔχω νὰ προσθέσω τι εἰς ὅσα ἴδῃ περὶ τῶν πρώτων εἶπον ἢ ὅτι ἐκ τοῦ ἀγγέλου ἐν ᾧ ἐγένετο ἡ γονιμοποίησις συλλέγονται τὰ ὡὰ δι' ἐπιθέσεως ὑδροβίων φυτῶν, ἐφ' ὧν ταῦτα προσκολλῶνται. Τὰ φυτὰ ταῦτα, ὡς ἔχοντι (μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ὥων) τί' ἐνται πρὸς ἐπώσιν εἰς τὰ σκαφιδία, εἰς ὧν προπαραμένους ἀφαιρέθῃ ἡ ἐσχάρων ἢ εἰς τι ἄλλο εὐρὺ ἀγγεῖον.

Τὰ ὡὰ πολλῶν ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων ἰχθύων σήμερον μεταφέρονται εἰς ἀποστάσεις μεγάλας. Ὁ κ. Carbonier μὲν εἶπεν ὅτι κατ' ἔτος πέμπει εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὴν Αὐστραλίαν μεγάλα ποσὰ ὥων τροκτῶν. Ταῦτα τιμῶνται ἐν Παρισίοις 40—50 φρ. κατὰ χιλιάδα. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ ὡὰ, προτοῦ ἀποσταλῶν, γονιμοποιῶνται· τίθειται δ' ἐντός μικρῶν κιβωτίων περιβεβλημένων δι' ὕγρου βρίου καὶ κατὰ στρώματα ἐναλλάξ ὕγρων βρίου καὶ ὥων. Καὶ ἂν μὲν τὰ ὡὰ ἦνε ἐλευθέρων, τίθενται κατὰ στρώματα εὐχὶ παχέα, ἂν δὲ συμπαγῆ, προσκολλημένα ἐπὶ ὑδροβίων χόρτων. Εὐθύς δὲ μετὰ τῇ παραλαβῇ ὁ ἰχθυοτρόφος προσκίνει εἰς τὴν ἐπώσιν. Ἐάν ὁμοίως κατὰ τὴν ὥραν τῆς παραλαβῆς τὸ ψυχρὸν ἦνε θέραιον, καλὸν νὰ τεθῇ τὸ κιβώτιον, πρὶν ἢ ἀνοιχθῇ, ἐπὶ τινος ὥρας εἰς τόπον θερμότερον.

Ἴδού ἐν ἐλίγοις τὰ περὶ ἰχθυοτροφίας τοῦ σπουδαίου τούτου κλάδου τῆς γεωργίας, ὅστις ἐπισχόλησε καὶ ἐπασχολεῖ πολλοὺς διακινημένους ἐπιστή-

μονας, καὶ κατὰ τὰ τελευταῖα 20 ἔτη ἔλαβε διαστάσεις τοιαύτας, ὥστε σήμερον ὄχι μόνον οἱ ἐκλεκτοτέροι ἰχθύες εὐρίσκονται ἐν χώρῃ, ἀλλ' ἡ φύσις δὲν εἴχε προκίσει δι' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ νέαι διαφοραὶ καθ' ἑκάστην παράγονται. Ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ σήμερον σπάνια εἶνε τὰ ὑπὸ στασίμων ἢ ῥεόντων γλυκίων ἢ ὑφαλμύρων ὕδατων καλυπτόμενα μέρη, τὰ ὅπου δὲν ἀποφύονται τοῖς ὑδατῆσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον σπουδαία εἰσοδήματα εἰς τινες μάλιστα μεσογείους χώρας τοιαῦτα εἶναι αἱ ἐκ τῆς ἰχθυοτροφίας ὠρίσκει, ὥστε πολλοὶ γαιοκτήναι, στερούμενοι φυσικῶν ἐλῶν ἢ ῥιάνων, σχηματίζουσι τοιαῦτα τεχνητά, διὰ μεγάλων δαπανῶν διαχετόντες τὰ ὕδατα παρακειμένων ποταμῶν ἢ ἐλῶν. Ἀλλ' οὗτοι καὶ πάντες, οἱ καταθέγοντες κεφάλαια καὶ κόπους δι' ἀγροτικάς ἢ βιομηχανικάς ἐπιχειρήσεις. Θὰ ἤθύναντο τις δὲ νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ ὑποστηρίχθῃ καὶ περ' ἑμὶν ἡ ἰχθυοτροφία, ἐάν ἐβλεπεν ἄλλους κλάδους τῆς γεωργίας, πολὺ ἀνγκαιοτέρους ὑποστηριζομένους καὶ προσδεύοντας. Ἀλλ' ἀφ' οὗ οὗτοι παραμελοῦνται, μάταιον εἶναι, νομίζω νὰ ἐπιζητῇ τις τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἰχθυοτροφίας.

Εὐπειθέστατος

H. FENNAIΟΣ.

Η ΟΙΚΙΑ Α.

Η ΕΥΓΝΩΜΩΝ ΕΠΑΙΤΗΣ.

Ἐν Ἀνωσέρῳ γραῖα ἀγδοκοντοῦτις ἐκάθητο ἀνὰ πᾶσαν πρωΐαν ὑπὸ τὴν στοάν τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου καὶ ἐζήτει ἐλεημοσύνην.

Κατὰ τὰς λοιπὰς ὥρας τῆς ἡμέρας περιεφέρετο εἰς τὰς δημοσίας πλατείας καὶ ἔβαινε πρὸς τοὺς διαβάτας τρέμουσαν χεῖρα.

Ἡ Μαρία φ... οὐδέποτε διήρχετο παρὰ τῇ γραίᾳ χωρὶς νὰ τῇ δώσῃ τὴν καθημερινὴν ἐλεημοσύνην. Ἦν τῇ ἐπέτροπον αἱ ἀσθενεῖς αὐτῆς δυνάμεις. Ἡμέραν τινὰ ἡ Μαρία διήλθε παρὰ τῇ γραίᾳ χωρὶς νὰ τῇ δώσῃ τὴν καθημερινὴν ἐλεημοσύνην· ἔπρεπε νὰ ᾖ ὑπὲρ τὸ δέον ἀπσυχολογμένη ὅπως ὑποπίσῃ εἰς τοιαύτην λήθην.

Πράγματι· μέγα δυστίχημα συνέβη τῇ Μαρίᾳ. Ὁ μόνος αὐτῆς ἀδελφός, τὸ στήριγμα τῆς γυναικὸς μητρός τινος καὶ τοῦ ἀνηλίκου ἀδελφοῦ τῆς ἐκκληρώθη ὡς στρατεύσιμος.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ἡ Μαρία ἐξῆλθε μετὰ κεφαλὴν κεκυρῖαν καὶ βλέφαρα ἐρυθρὰ ὑπὸ τῶν δακρύων. Δύο γυναῖκες ὁμιλοῦσαι ὑπὸ τὴν στοάν

1. Εὐρίσκονται ἐν Παρισίοις παρὰ τοῖς ἰχθυοτρόφοις Carbonier, Quai des Ecoles No 20, Lennu, Rve des deux ponts. Καὶ περ' αὐτοῖς.

2 Μικρὴν ἐργαλίον εὐκόλως κατασκευαζόμενον ἐκ τετραγώνου ὑαλίνου σ. λήνος.